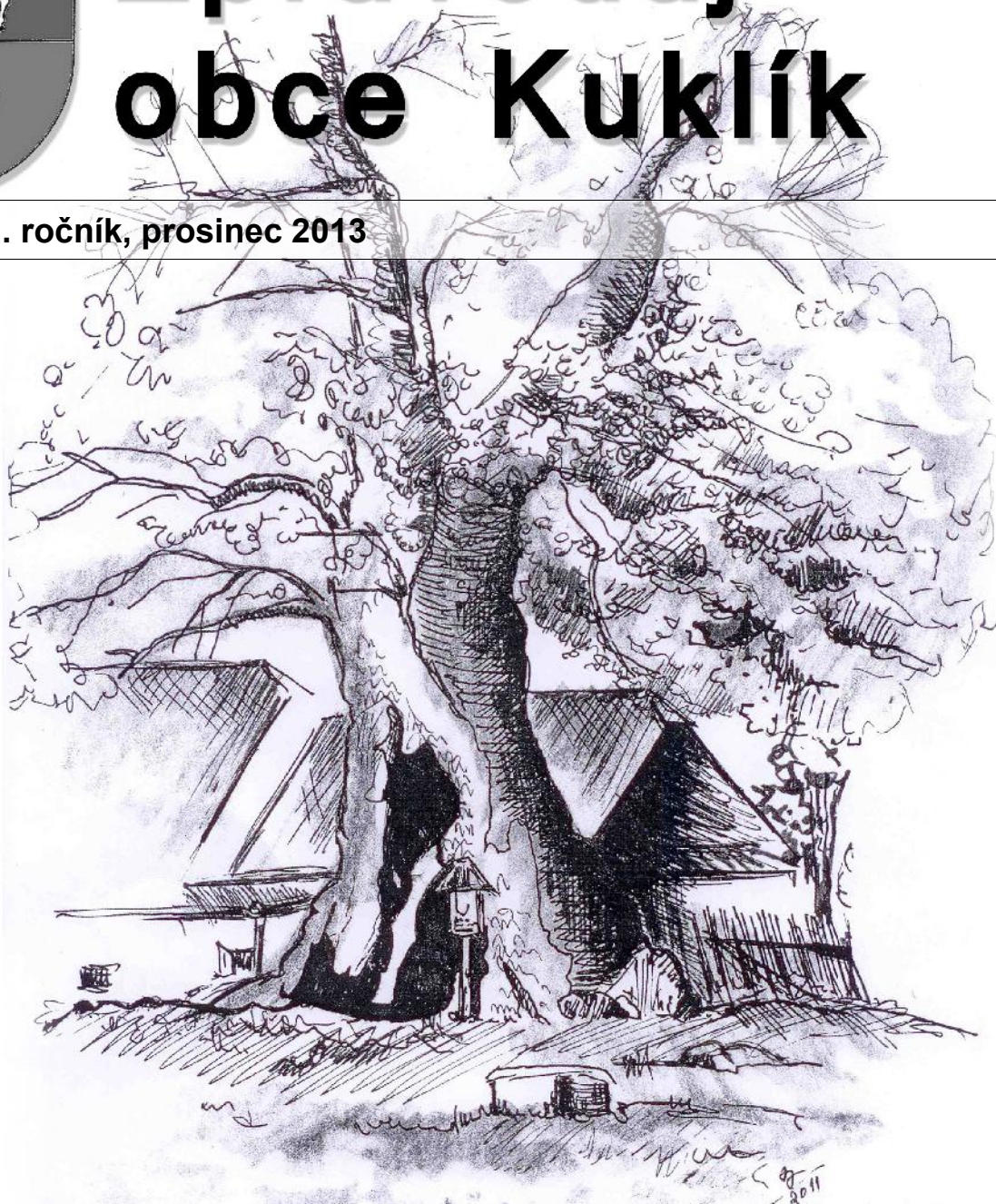

Zpravodaj obce Kuklík

15. číslo, III. ročník, prosinec 2013

Opět se setkáváme u předvánočního vydání Zpravodaje. Je konec roku a znovu zažíváme každoroční shon. Úklid, výzdoba, dárečky, pečení. I v práci jsme pod stálým tlakem, kdy se od nás očekávají větší a efektivnější výkony. Nastal čas se zastavit, zklidnit a popřemýšlet, jak budeme žít v příštím roce a v letech následujících. Celá společnost potřebuje změnit základní hodnoty. Od dravosti a klientelismu ke spolupráci a k obnovení rozpadlých vztahů v rodinách.

A na závěr mi dovoluete netradiční typ na vánoční dárky:

„Svým nepřátelům odpuštění, oponentům toleranci, přáteli srdce, všem dobročinnost, každému dítěti dobrý příklad, sobě respekt.“

Oven Arnold

Spokojené, klidné vánoční svátky v kruhu rodiny a v novém roce zdraví, pohodu a samé dobré lidi vám přeje

Věra Librová ■

Z jednání zastupitelstva

Záznam zasedání ze dne: 15.11.2013:

Přítomni byli všichni zastupitelé.

1. Zastupitelstvo schválilo novou Obecně závaznou vyhlášku obce o shromažďování, sběru, přepravě, třídění a odstraňování komunálního odpadu a nakládání se stavebním materiálem. Poplatky pro rok 2014 zůstane ve stejné výši.
2. Starosta informoval o finančním daru od ŘLP pro zásahovou jednotku v hodnotě 50 tis. Kč.
3. Zastupitelé schválili návrh smlouvy o zřízení věcného břemene na obecním pozemku nad bytovkou, kde by měla vést elektro-přípojka pro budoucí stavbu.
4. Zastupitelstvo schválilo rozpočtové provizorium do doby schválení nového rozpočtu pro rok 2014.
5. Letos se neuskuteční tradiční vítání občánků. S touto akcí počkáme až na narození dalších dětí.
6. V. Librová informovala o fungování pátečních Dílniček pro děti a rodiče. Zastupitelstvo schválilo příspěvek na nákup materiálu v hodnotě 2 500 Kč.
7. Starosta informoval o opravě mostku v části obce Chobot určenému pro přejezd rolby. Opravu

financoval mikroregion Novoměstsko. Náklad činil 75 tis.Kč.

8. Za rozšíření veřejného osvětlení obec zaplatí firmě Emont částku 59 tis.Kč.
9. Starosta informoval, že obec obdržela účelovou dotaci od kraje Vysočina na vybavení zásahové jednotky ve výši 66 tis.Kč za povodně a částku 4 400 Kč na výjezdy mimo obec. Velitel informoval, že budou zakoupeny 3 dýchací přítlačkové přístroje.
10. Zimní údržba byla svěřena firmě H. Kalinové.

Komise pro společenské záležitosti informuje:

V říjnu jsme se rozrostli o jednoho občánka. Rodičům Evě a Karlovi Moravcovým se narodila Adélka. Velká a upřímná gratulace s přáním pevného zdraví a rodinné pohody.

Členové komise také navštívili jubilanta pana Josefa Kocandu.

Věra Librová ■

Dílničky pro děti, rodiče a prarodiče

V měsíci září se zrodila myšlenka o vytvoření posezení rodičů s dětmi. Vznikly rukodělné dílničky, kde jak maminky, tak i děti tvoří zajímavé výrobky, dárky, podzimní, adventní i vánoční vazby. Hlavní iniciátorkou a uměleckou šéfovou je paní Jana Junová, která spoustu času stráví nad přípravami a vymýšlením programu. Patří jí velké poděkování a nejen já, ale i všechny maminky si přejeme, aby jí nápady vydržely i do příštího roku. Dílničky fungují každý pátek od 16 h. Do 19 h. Rekordní počet návštěvníků je 38. Občas nás navštíví i tatínci, kteří se aktivně zúčastní a zapojí do tvorby nebo vymyslí

originální program pro děti, které to dokáží náležitě ocenit.

V pátek 20.12. po 16. h. plánujeme posezení u cukroví a perníčků, které si budeme zdobit.

A tak vás tímto chci pozvat do místní hasičárny na káfičko nebo čaj. Vezměte tatínky, prarodiče a přijďte za námi.

Věra Librová ■

Konec roku u hasičů na Kuklíku

Jak bývá zvykem, hasiči se loučí se starým rokem za první oficiálně na výroční valné hromadě, tak neformálně na posezení mezi svátky. Ta první oficiální akce je povinností ze stanov a hasiči zde hodnotí činnost za uplynulý rok a dávají si cíle, které chtějí dosáhnout v roce příštím. Protože letošní rok byl opět další z těch úspěšných, bude o to náročnější si stanovit, co ještě chceme dosáhnout, jak účelně vynaložit prostředky, které

jsme společně vydělali. A to tímto způsobem dávám předem k zamyšlení členské základně, aby si náměty předem připravila a abychom je mohli společně projednat a posoudit.

To druhé, neformální rozloučení se starým rokem se bude konat v sobotu 28.12. od 18 hod. v sále hasičárny a bude zde připravena ochutnávka zabijačkových specialit a samozřejmě dobře vychlazené pívko.

Závěrem mi dovoluje poděkovat za aktivní práci nejen hasičům, kteří se podíleli na hašení požárů a při různých technických pomocích, ale i těm ostatním, kteří pracovali na kulturních a brigádních akcích a popřát všem veselé Vánoce a hodně zdraví v novém roce 2014.

*Starosta SDH
Jiří Libra ■*

Zásahová jednotka bilancuje rok 2013

V tomto roce zasahovali naši hasiči celkem u 19 událostí, přičemž většinou se jednalo o technické pomoci jako odstranění spadlých nebo jinak nebezpečných stromů či větví, likvidace obtížného hmyzu, jednou jsme se účastnili pátrací akce po ztraceném seniorovi na Třech Studních, třikrát jsme v obci vyjžděli k zásahu v souvislosti s povodněmi a čtyřikrát hasili požár. Minulý týden jsme hasili hořící stodolu v obci Kadov a ve třech případech

se jednalo o požár kontejnerů na směsný komunální odpad, přičemž dvakrát během jednoho měsíce šlo o kontejner na Balkáně a toto úterý hořel kontejner v Bořině. Žádám tímto naše občany, aby nesypali ještě žhavý popel do těchto nádob, jakkoliv na kovových kontejnerech není škoda tak patrná, výsledkem je minimálně opálená barva a poničený kov tepelným namáháním. Navíc při požáru kontejneru v Bořině z něho šlehaly plameny takovou

intenzitou, že nechybělo mnoho a vzplály by i okolo stojící kontejnery plastové a na nich by škoda byla samozřejmě vyšší, ne-li totální.

Jak bylo v minulých zpravodajích uvedeno, byla zásahová jednotka díky daru ŘLP ČR po povodních vybavena plovoucím čerpadlem, za což jsme samozřejmě této firmě vděční. Navíc jsme však rozhodnutím krajského zastupitelstva v souvislosti s povodněmi obdrželi dotaci na zlepšení vybavení a to ve výši cca 70 tis Kč. Vzhledem k tomu, že se jedná o přísně účelovou dotaci, rozhodli jsme se po dohodě se starostou obce využít těchto finančních prostředků, nedočerpané části dotace ŘLP ČR a zbytku rozpočtu jednotky pro tento rok, k nákupu nových přetlakových dýchacích přístrojů fy Dräger a nahradit jimi naše staré, dosluhující rovnotlaké Saturny. Jen ve stručnosti a pro pochopení uvádím, že rozdíl mezi těmito přístroji spočívá jednak ve vyšší zásobě vzduchu ve prospěch Drägerů a především v ochraně zasahujícího hasiče ►

trvale vytvořeným statickým přetlakem uvnitř masky, který zabraňuje v případě její netěsnosti vniknutí škodlivin a jedů do dýchacího systému uživatele. Nikoliv nepodstatnou záležitostí pak je, že rovnotlakým Saturnům končí jejich životnost a v dohledné době bychom je stejně museli nahradit přetlakovými přístroji.

Pokud by někoho napadla otázka, zda vůbec naši hasiči potřebují dýchací přístroje, pak takového tazatele jednak odkážu na naše sborové stránky, aby v přehledu zásahů viděl, kolikrát se požárů účastníme a jednak mu sdělím, že

i při požáru obsahu kontejneru, která se zdá naprosto banální záležitostí, vznikají hořením všeho možného včetně mikrotenových obalů a dětských plenek nejen štiplavý dým, ale běžně i tzv. ultrajedy jako kyanidy, difosgeny, organofosfáty a samozřejmě při požáru všudypřítomný smrtelně jedovatý oxid uhelnatý. Další kapitolou je pak ta skutečnost, že štiplavý kouř hasiči znemožní vidění a plameny souběžně s vysokou teplotou mu spálí obličej. Je tedy nábíledni, že tak jako jsou nezbytnou součástí výstroje hasiče ochranný oblek, přilba,

boty a rukavice, zrovna tak k němu naprosto neodmyslitelně náleží i dýchací přístroj.

Závěrem bych chtěl popřát všem našim občanům klidné prožití vánočních svátků a do roku 2014 pevné zdraví, štěstí a spokojenost a také chci našim hasičům poděkovat za jejich obětavost při práci pro nás všechny.

*Velitel zásahové jednotky a SDH
Kuklík, Ing. Bohdan Kalina ■*

Svátek v sobě

Jak pojmut tento čas, aby ho člověk prožil co nejlépe sám pro sebe i pro druhé a s druhými? Jak si udělat svátek v sobě?

Advent byl předurčen k rozjímání, vypořádání starých dluhů a křivd a společnému setkávání. O tom jsem psala loni. I o uspěchanosti doby i o zbytečnosti shánění a honění se za dokonalostí závěrečné scény pod stromečkem.

Existuje několik psychologických studií, které mapují zvýšené množství sebevražd o vánocích. A také obrovské množství rodinných hádek z napětí, ve kterém všichni jsou už dlouhou dobu. Z napětí, jestli se ty letošní vánoce opravdu podaří. Jestli budou všichni spokojeni, jestli ocení, jak jsme se snažili. Rozbuškou se pak stává bezvýznamná maličkost.

Nejkrásnější vánoce bývají v domě, kde jsou malé děti. Jejich očekávání, tajemství, ve které věří, jejich radost. Dojetí nad batolátky, která mají možná radost větší z šustícího balícího

papíru, než z toho, co skrývá, z obsahu, který nám dalo takovou práci vybrat.

Přemýšlíme o svých milých. Přemýšlíme o jejich přáních. A chceme, aby nám pospolu bylo dobře. Občas dochází k výjimečným rozhovorům. Čas, který byl vymezen jako svátek, nás vede k tomu, abychom přemýšleli jinak a se svými blízkými se o to podělili. Sdílíme zážitky svázané právě s tímto obdobím. Velice mě zaujalo povídání Adély Librové, která chodí se svojí evangelickou maminkou na odpolední mši a s katolickým tatínkem na půlnoční, a má tak dvojí Vánoce. Líbí se mi setkávání u starostenského punče. A obdivuji práci s dětmi, kterou s přítelkyněmi vede Jana Junová, ty nám letos předvánočně vyzdobily sál obecního úřadu. Cítila jsem se povzneseně, když jsem na loukách pod Bohdalcem o adventu poslouchala koledy ze Sněžného. Přemýšlela jsem, jak kdysi projížděla krajem významná poselstva s trubači a ve sváteční čas se z kopce na

kopec nesl zpěv koled. Aby o sobě lidé věděli. Aby se vzájemně potěšili. Aby sdíleli své bytí.

A protože nejkrásněji se dovedou radovat malé děti, přidávám jednu ze staročeských koled, které říkali malí koledníci.

*Anděl Páně zlámal sáně,
svatý David dal je spravit,
svatá Eva dala dřeva,
svatá Tereza dala železa,
svatý Jakub dal je okut,
svatý Job na ně hop,
svatý Jan vozil se na nich sám.*

Přeji vám krásné klidné a vzájemné Vánoce. A ještě hezčí příští rok. Na Kuklíku se narodí několik miminek a podle staré vánoční tradice – děti znamenají naději. Moc se na ně těším.

Kateřina Tycová ■

Chalupářská léta

Sedím za stolem v útulné světnici a zvenku je slyšet motorová sekačka. Nebojte – nezbláznil jsem se, nikdo neseká trávu v prosinci. Vše se vysvětlí tím, že tento rozhovor s chalupářem Janem Třetinou se odehrával jednoho pěkného odpoledne 18. května letošního roku a venku v ten čas manželka Jitka Třetinová s dcerou Kateřinou a zetěm opravdu sekali trávu, zatímco my si pěkně povídali. Mojí první otázkou bylo, kdy poprvé slyšel pan Třetina název naší obce Kuklík.

„Až tady. Víte, já pocházím z jižní Moravy, ale manželka si oblíbila Vysočinu. A tak jsem jednoho jarního dne v roce 1969 sedl se svým švagrem Lád'ou Markem na motorku a brali jsme to od Bystřice přes Bohuňov, Lísek a nikde jsme na nic nenarazili. Dojeli jsme až na Odranec. Tady byla nějaká

chalupa – myslím Bukáčkových, ale nebylo to jasné s vlastnictvím. Tak nám říkali, ať se zkusíme zeptat v Kuklíku. To bylo tedy poprvé, co jsem o Kuklíku slyšel. Silnička zde tehdy nebyla, a tak jsme jeli starou cestou kolem křížku a v Bořině pásl děda Pekárek kozy. Zastavili jsme a dali jsme se s ním do řeči. Říkal, že zde chalupáři Oldřich Nový a v Chobotě Lída Pospíšilová na Koskovým, dneska jak je Rak. A tam blízko že žije taky taková místní figurka – Jobeš. Tak jsme sedli na motorku a dojeli až sem. A nám se to stavení zalíbilo, i když stav byl hodně špatný. O tom svědčí i článek architekta Kadlece, který to zde nafotil a také prý navrhoval pro malíře Emlera.“

Beru do ruky výstřižek z časopisu Chatař z roku 1975 a

zde se doslova píše: Jde o dvorec volně situovaný uprostřed louky. Solitérním umístěním se stává výrazným a malebným prvkem krajiny. Pohled na zadní část objektu dokumentuje uzavřený charakter dispozice. Z hlediska rozsahu nutných stavebních úprav je patrně na hranici zájmu, ale snad i možnostech jedné rodiny. Tolik citace. Vida, jak odborně se dá popsat polorozbořené stavení, ve kterém žil Jobeš Bednářů, tak se mu, myslím, říkalo. A vím, že jsme se ho jako děcka trochu báli. A po prohlídce fotografií, kde je vidět původní stav chalupy včetně „kadibudky“ s propadlou střechou, pan Třetina pokračuje ve vyprávění.

„Zajeli jsme pak za předsedou národního výboru Kocandou. Ten nám řekl, že bude rád, když se o stavení postaráme a uděláme tam ▶

Jobšovi komůrku. Taky nám říkal, že to není ani jeho, ale jeho bratra Ladislava, který bydlí v Opatově. My na motorce vyrazili do Opatova a ten Ladislav Mrkos nám povídal, že se tam ani nepojede podívat a že nám to nechá i zadarmo, když tam necháme Josefa dožít, ale že to stavení matka přepsala na jeho syna. Ten bydlel v Otrokovicích, a tak jsme tam za nimi po pár dnech jeli. Poté, co jeho žena slyšela o chalupě na Vysočině, nesouhlasila s prodejem, a že tu chalupu musí vidět. No my jsme z toho byli špatní, už jsme sem vozili materiál na opravy. Pak se majitelé přijeli podívat. Když ta panička uviděla Josefa, postel s blechama a potkany ve chlívě, tak hned souhlasila, ale že jim musíme něco zaplatit. Moc to nebylo, a tak jsme to koupili. Pustili jsme se hned do práce. Všechno jsme dělali sami s Lád'ou. Navíc on pak na delší dobu odjel za strýcem do Holandska, tak jsem na to byl nějakou dobu sám.“

Pan Třetina se probírá fotografiemi, popisuje, co postupně opravovali, jak to bylo obtížné, když zde ani elektřina nebyla. Bylo složité sehnat i cihly na nový komín. Pak popisuje, jak dělali novou střechu pod vedením pana Mrázka z Líšného, který ještě se dvěma důchodci sem chodil pěšky přes Bohdalec. Dále vzpomíná, že nějaká futra jim vyrobil starý Prajsner. Taky vypráví, jak si sám na Staré chalupě kopal písek a Jarek Mrkos mu ho dovezl k chalupě. Ty nejdůležitější opravy se podařilo stihnout, a tak zde už byli i na Vánoce.

„První zimu jsme zde byli v nouzových podmínkách. K provizornímu krbu jsme přisunuli železné postele,

abychom se trochu zahřáli, po podlaze občas proběhla myš. Pak jsme zde byli i v únoru na jarní prázdniny. To bylo tolik sněhu, že jsme se jím brodili asi dvě hodiny na autobus.“

Vzpomínky pokračují časem a já se dozvídám, že do chalupy elektřinu zavedli až v roce 1975, a v té době začali opravovat i spodní část a pak už měli se švagrem Lád'ou Markem každý svoji polovinu chalupy. Zajímalo mě, jak dlouho zde pobývali s Jobšem. Pan Třetina se rozpomíná, že to bylo asi 14 nebo 15 společných let. Čas pokročil a další vzpomínky už nejsou jen o práci na chalupě.

„Když jsme byli na chalupě, tak jsme snad každý večer chodili na Odranec k Juránkovi. Cestu v zimě jsme si prošli. Do kuklické hospody k Fanynce jsem večer nechodil, ale jak jsem autobusem přijel z Brna, tak jsem se stavil. Dobrý taky bylo, když přišlo. To jsem u Fanyňky čekal, až přestane, a to se pak sedělo někdy dost dlouho. Jednou jsem takhle v pátek vystoupil z autobusu a z hospody zněla harmonika. Tak jsem zašel. To měl Vašek Burian před svatbou a loučil se s kamarády se svobodou a Jirka Mrkos k tomu vyhrával.

No v té hospodě jsem někdy sedával s Jarmilem Slámou, Vlastou Mrkosem, Jarek Bartoň tam často býval a z těch mladých Lád'a Horych. Ale nechodil jsem jen do hospody. S manželkou to tu máme prochozené celé, Studnice, Kadov, Samotín, Blatiny. Na samotínském vánku jsem byl několikrát. Turistice se se ženou věnujeme dosud. Vždycky vyjedeme autobusem třeba do Poličky, Svatky, Bystřice, Dalečína a odtud se vracíme pěšky různými cestami na chalupu. No a pak také máme malou zahrádku, ale dost si z ní na zimu nasušíme a něco dáme do mrazáku. A taky trávu sekat musíme. A já už jsem teď chalupu předal mladým. Ale pobýváme zde vlastně od Velikonoc až do Dušiček.“

Čas krásně plynul, venku trávu zatím dosekali a já se rozloučil s jedním ze „služebně“ nejstarších kuklických chalupářů. A přesto, že rozhovor vznikl na jaře, snad nic nebránilo tomu si povídání s panem Třetinou přechíst v tomto předvánočním čase.

*Besedoval a zaznamenal
František Haněl ■*

(uvedené foto je z roku 2007)

Jak je to na Zadním Chobotě s Hubertem

Co historikům a kuklickým kronikářům uniklo je, že na Zadním Chobotě byli odjakživa koně. Jinak není možné, že se tam v posledních třech letech tak rádi vracejí.

Koně to cítí jinak, koně nejsou lidi. Na rozdíl od lidí daleko lépe poznají, kde je jim dobře a kam patří. Vždy, když z Huberta odjíždějí, tak říkají, že se příští rok vrátí, že na Chobotě bylo dobře. Zatím se každý podzim vrátili a vzali s sebou i další koně. Koně si toho daleko víc řeknou než lidi.

Příroda se nedá oblbout. Ta si udělá co chce. Podle posledního Huberta to vypadá, že se jednou všichni koně na celé zeměkouli dozví od těch, co už na Zadním Chobotě byli, že je tam dobře a krásně a přijedou všichni. Bude jich tam tolik, že se tam už nevejdou žádná jiná zvířata a ani lidi. Lidi budou mít šanci být jen jako jezdci v sedlech koní. Proto

je potřeba s tím raději už dopředu počítat a domluvit se s nějakým koněm a zamluvit si místo v jeho sedle.

Koně celý rok někde žerou trávu a seno. Majitelé a jezdci s nimi cvičí na závody, zkouší donekonečna různé cviky a dávají jim zabrat. Koně jsou zpocení a dřou jako koně. Někdy to trvá tak dlouho, že toho koně mají plné huby a zuby. Proto se tak těší, až s tím po sezoně jezdci seknou a jedou na podzim na Huberta na Chobot. Hubert na Chobotě je pro ně svátek a pohoda. Tam si mohou společně na jezdce zanádat nebo je pochválit a v klidu se projet volnou krajinou, třeba okolo Kuklíku. Na Hubertovu jízdu koně berou s sebou i jezdce a jezdkyň. Některé jezdkyň jsou dokonce krásné, jako koně, ale to koňům nevádí. Naopak, je to příjemný pohled, když na krásném koni sedí další krása.

Když se koně na Hubertovi konečně po roce potkají, tak je to pro ně vzrušení. Vždyť někteří se rok neviděli nebo se vidí poprvé. Už se nemohou dočkat jak jeden do druhého šťouchne. Tomu někdy nerozumí jezdci a jezdkyň, co sedí zrovna v tu chvíli v sedlech a spadnou z koně na zem, což zase nechápu koně.

Koně taky dobře vidí a slyší. Když uvidí něco, co vypadá divně, tak tam nejdou a jezdec s nimi nic nezmůže. Podobné je, když uslyší nějaký nový zvuk nebo rachot. Na Zadním Chobotě ale na Hubertovi hraje celý den dobrá kapela a troubí trubači a to koně rádi poslouchají. Je tam zábava pro všechny a veselo a není tam nic, co koňům vadí, a tak tam koně vždy rádi byli, jsou a určitě budou.

Příští rok na Hubertovi druhou sobotu v říjnu 2014.

Pavel Rada ■

Hubertova jízda 2013

Ekofarma Rakovi a sousední roubenka č. p. 37 ve spolupráci s obcí Kuklík a SDH Kuklík pořádala v sobotu 19.10. 2013 Hubertovu jízdu Vysočinou okolím Kuklíku. Akce se letos zúčastnilo 43 koní, kteří společně jeli na vyjížďku okolím a zúčastnili se soutěží a závěrečného honu na lišku. Pěkné

slunečné odpoledne bylo v doprovodu hudby skupiny Ivanovi kanci a dobrého jídla i pití pod taktovkou členů SDH Kuklík. Již tradičně celým dnem provázel diváky František Haněl a trubači Olda a Jan Vařečkovi.

Vánoce v okolí

Jako již tradičně se budou během Vánoc konat v okolí mnohé zajímavé akce:

Sněžné

neděle **15.12.** v 16 hod. v evangelickém kostele
koncert souboru SVATOPLUK

neděle **22.12.** v 16 hod. v evangelickém kostele
koncert skupiny LA VIA

úterý **24.12.** v 15 hod. park Sněžné Štědrovečerní
koledy

úterý **24.12.** v 15.30 hod. v evangelickém kostele
Vánoční hra dětí a mládeže

sobota **29.12.** v 18 hod. v katolickém kostele
Vánoční koncert Martina Jakubíčka

Křižánky

neděle **15.12. - 31.12.** výstava Andělské vánoce ve
Vzdělávacím centru

Žďár nad Sázavou

Úterý **18.12.** na náměstí Republiky Živý betlém

Krátecké kufrování 2013

Chaloupky o.p.s. školská zařízení pro zájmové a další vzdělávání, Krátká u Sněžného čp. 2 vás zvou na Krátecké kufrování 30. prosince. Budeme běhat nejen po Krátké, ale také v okolí Drátenické skály. Startovné 30 Kč. Účastníci po návratu dostanou čaj a talíř horké polévky.

Foto: Chaloupky o.p.s., www.chaloupky.cz

**Redakce Zpravodaje
přeje všem čtenářům
Veselé Vánoce a
šťastný Nový rok.**

**Doufáme, že i v
roce příštím Vám
budeme přinášet
zajímavé informace
o dění v obci Kuklík.**